

L Ö G

76

21. des.

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í milliríkja-samningi 3. marz 1937, um slysabætur.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, með auglýsingu í Stjórnartíðindunum, að samningur, sem undirritaður var í Osló þann 3. marz 1937 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um það, eftir hvaða lands slysaftryggingalögum skuli farið, ef svo vill til, að atvinnurekandi, búsettur í einhverju samningsríkjanna, hefir atvinnufyrirtæki eða verkamenn í þjónustu sinni í einhverju hinna ríkjanna, skuli koma í gildi. Ennfremur er ráðherra heimilt að setja frekari ákvæði, er kynnu að vera nauðsynleg til þess að framfylgja greindum samningi. Samningurinn er prentaður sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 21. desember 1937.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Haraldur Guðmundsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR**

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um það, eftir hvaða lands slysaftryggingalögum skuli farið, ef svo vill til, að atvinnurekandi, búsettur í einhverju samningsríkjanna, hefir atvinnufyrirtæki eða verkamenn í þjónustu sinni í einhverju hinna ríkjanna.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um það, eftir hvaða lands slysaftryggingalögum skuli farið, ef svo vill til, að atvinnurekandi, búsettur í einhverju samningsríkjanna, hefir

76 atvinnufyrirtæki eða verkamenn í þjónustu sinni í einhverju hinna ríkjanna, hafa 21. des. útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Henrik Louis Hans Kauffmann, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Osló;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Hugo Robert Wäinö Wuolijoki, sérlegan sendiherra lýðveldisins og ráðherra með umboði í Osló;

Hans hátign konungur Noregs:

Utanríkisráðherra Halvdan Koht;

Hans hátign konungur Svíþjóðar:

Torvald Magnusson Höjer, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Osló;

sem, eftir að hafa tjáð hver öðrum umboð sín, sem reyndust vera góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði:

1. grein.

Ef einhver, sem hefir aðalatvinnufyrirtæki sitt í einhverju hinna fimm samningsríkja, eða að einhverju öðru leyti verður að teljast atvinnurekandi þar, hefir verkamenn í þjónustu sinni í einhverju hinna samningsríkjanna, við vinnu, sem slysatryggingalög beggja ríkjanna ná yfir, þá skal farið eftir lögum þess lands, þar sem verkið er unnið, um tryggingar fyrir slys, sem koma fyrir við slíka vinnu, enda sé ekki öðruvísi ákveðið í eftirfarandi greinum.

2. grein.

Lögin í því ríki, þar sem atvinnurekandinn hefir aðalatvinnufyrirtæki sitt, skulu gilda:

- 1) Ef um er að ræða ósérstætt skammvinnu starf (atvinnurekstur), gagnvart verkamönnum, sem ekki eiga heimilisfang í því landi, þar sem verkið er unnið.
- 2) Einnig um annað starf (atvinnurekstur) en það, sem nefnt er í 1. lið hér að ofan, gagnvart verkamönnum, sem hafa verið sendir sérstaklega til umsjónar eða eftirlits, eða í öðrum sérstökum tilgangi.

Starf, sem ekki varir lengur í hlutaðeigandi ríki en sex mánuði, skal talið skammvinnu.

3. grein.

Að því er snertir samgöngufyrirtæki (land- eða loftumferð), sem rekið er sem atvinnufyrirtæki reglulega í fleiri en einu hinna fimm samningsríkja, gilda lögin í því ríki, þar sem stjórn fyrirtækisins hefir aðsetur sitt. Þó koma verkamenn, sem starfa við slíkt fyrirtæki í einhverju hinna samningsríkjanna og eiga þar heimilisfang, undir þess lands lög.

Sama gildir um fleytingu á viði, skógarvinnu (að undanskilinni skógræktun), vinnu í steinnámum og lík störf, sem unnin eru fyrir sama fyrirtækið beggja megin landamæra tveggja samningsríkjanna.

4. grein.

Ef ferming, afferming eða vinna við viðgerðir um borð í skipi, sem á heimilisfang í einhverju hinna fimm samningsríkja, er framkvæmd meðan skipið hefir viðkomu í einhverju hinna ríkjanna af verkamönnum þess lands, þar sem skipið hefir viðkomu, þá eiga lög þessa sama ríkis við um þá verkamenn.

5. grein.

76

21. des.

Danska Verkamannatryggingaráðið (Arbejderforsikringsraadet), Vátryggingaráðið finnska (Vakuutusneuvosto, Försäkringsrådet), hin islenska Tryggingastofnun ríkisins, norska Ríkistryggingastofnunin (Rikstrygdeverket) og sænska Ríkistryggingastofnunin (Riksförsäkringsanstalten) skulu, sé um að ræða slys, sem lögin í einhverju hinna sammingsríkjanna eiga að gilda um, hver í sínu landi veita þeim, er fyrir meiðslum hefir orðið, þá hjálp, sem hann á tilkall til, og greiða honum, og ef hann deyr, fjölskyldu hans, þær bætur, sem eiga að greiðast samkvæmt nefndum lögum, að áskildum rétti til endurgreiðslu frá hlutaðeigandi stofnun hins ríkisins á því, er þannig hefir verið greitt.

Ennfremur skulu stofnanir þær, er um ræðir í fyrstu málsgrein, í þeim tilfellum, sem samningur þessi nær til, aðstoða hver aðra endurgjaldslaust, og auk þess, ef óskað er, aðstoða tryggingastofnanir, sem eru einkafyrirtæki, en lögum samkvæmt tryggja gegn slysum við vinnu, í því að útvega skýrslur, launalista og allar aðrar upplýsingar, annast innheimtu á iðgjöldum og öðrum gjöldum og útborgun á slysaótum.

6. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur eins fljótt og unnt er, og fullgildingarskjölin skulu sett til vörzlu í utanríkismálaráðuneytinu norska, sem tilkynni það hinum sammingsaðiljunum þegar í stað.

Samningur þessi gengur í gildi daginn eftir að minnst tveir sammingsaðiljar hafa afhent fullgildingarskjöl sín, og skal farið eftir honum um þau slys, sem kunna að verða eftir þann dag. Samningurinn gengur í gildi fyrir hvert hinna ríkjanna daginn eftir afhendingu fullgildingarskjals hvers þeirra, og skal eftir honum farið um þau slys, sem kunna að verða eftir þann dag.

Sérhvert sammingsríkjanna getur, gagnvart sérhverjum hinna sammingsaðiljanna, sagt upp þessum samningi með tólf mánaða fyrirvara, og gengur hann þá úr gildi hinn 31. desember á því ári, að liðinn er þessi frestur.

7. grein.

Samningur þessi hefir ekki í för með sér neinar breytingar á samningnum, sem gerður var hinn 14. febrúar 1925 milli Finnlands og Noregs, um fleytingu á viði á Pasvikánni.

Þessu til staðfestu hafa áður nefndir umboðsmenn undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í einu eintaki í Osló, á islensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og hinum fyrir Svíþjóð.

Oslo, hinn 3. marz 1937.

Henrik Kauffmann.
(L. S.)

W. Wuolijoki.
(L. S.)

Halvdan Koht.
(L. S.)

Torvald Höjer.
(L. S.)